

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **D. P.**

skazanej z art. 270 § 2a k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 lipca 2026 r.

zażalenia skazanej

na zarządzenie Przewodniczącej II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 6 maja 2026 r., odmawiające przyjęcia wniosku skazanej o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 23 marca 2026 r., sygn. akt II Ka 33/26, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił

utrzymać zaskarżone zarządzenie w mocy.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Siedlcach, po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez prokuratora na niekorzyść od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 9 grudnia 2025 r., sygn. akt II K 295/25, wyrokiem z dnia 23 marca 2026 r., sygn. akt II Ka 33/26, zmienił orzeczenie Sądu I instancji w ten sposób, że uznał D. P. za winną popełnienia zarzuconego jej aktem oskarżenia czynu, przyjmując, że został on popełniony w dniu 19 lutego 2025 r. i stanowił przypadek mniejszej wagi, kwalifikując ten czyn z art. 270 § 2a k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i wymierzając

oskarżonej karę 3 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. W pozostałym zakresie wyrok Sądu I instancji został utrzymany w mocy.

D. P. , zawiadomiona o terminie rozprawy odwoławczej, nie była obecna ani na tej rozprawie, ani ogłoszeniu wyroku. (k.172). W trakcie postępowania nie korzystała z pomocy obrońcy.

W dniu 2 kwietnia 2026 r. skazana złożyła w Biurze Podawczym Sądu Okręgowego w Siedlcach pismo z prośbą o przesłanie jej odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 23 marca 2026 r., sygn. akt II Ka 33/26. Wedle jej deklaracji taki dokument otrzymała w dniu 10 kwietnia 2026 r.

W dniu 13 kwietnia 2026 r. skazana złożyła wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego.

Zarządzeniem z dnia 6 maja 2026 r., Przewodnicząca II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Siedlcach, na podstawie art. 422 § 3 k.p.k., odmówiła przyjęcia tego wniosku jako złożonego po terminie.

W dniu 15 maja 2026 r. D. P. wniosła zażalenie na to zarządzenie, zaskarżając je w całości i podnosząc, że uchybienie terminowi zawitemu było konsekwencją błędu usprawiedliwionego brakiem wiedzy prawniczej. Wniosła o uchylenie zaskarżonego zarządzenia, jednocześnie składając wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 23 marca 2026 r., sygn. akt II Ka 33/26.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

U podstaw zaskarżonego zarządzenia legło ustalenie, że skazana wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 23 marca 2026 r. złożyła w dniu 13 kwietnia 2026 r., a więc po upływie siedmiodniowego terminu. Termin ten rozpoczął bieg od daty ogłoszenia wyroku i upłynął w dniu 30 marca 2026 r.

Skoro skarżąca tych ustaleń nie kwestionuje, to brak jest podstaw do wzruszenia zaskarżonego zarządzenia, jako że złożenie wniosku po terminie musi skutkować, zgodnie z treścią art. 422 § 3 k.p.k., odmową jego przyjęcia.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że w sytuacji uchybienia terminowi z przyczyn od strony niezależnych może ona w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody złożyć wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w tym terminie wykonana (art. 126 § 1 k.p.k.), wykazując, że uchybienie terminowi nastąpiło z przyczyn od niej niezależnych.

Do rozpoznania takiego wniosku powołany jest ten sąd, przed którym należało dokonać czynności (art. 126 § 2 k.p.k.). W tej sprawie właściwym do rozpoznania wniosku w tym przedmiocie jest więc Sąd Okręgowy w Siedlcach i do tego organu skazana może go kierować.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł]